

مدل سازی اطلاعات محور سببی فرآیند پویای بارش - رواناب:

مطالعه موردی حوضه کارون علیا

نوید جلال کمالی^۱ و حسین صدقی^۲

چکیده

بخش عمده‌ای از مطالعات هیدرولوژی بر مدل سازی فرآیند پیچیده و غیرخطی بارش - رواناب متمرکز است. مدل های ارایه شده جهت تبیین رفتار این فرآیند شامل دامنه گسترده‌ای از مدل های جعبه سیاه تا مدل های حجیم مبتنی بر معادلات حاکم بر فیزیک سیستم می باشند. نظر به وجود عدم اطمینان حاکم بر فرآیند مذکور در خصوص ورودی های مدل و پارامترهای واسنجی شده، به نظر می رسد که مدل سازی استوکاستیک فرآیند نسبت به مدل سازی قطعی ارجحیت دارد. در این تحقیق شناسایی و تخمین روابط غیرخطی عملگر در فرآیند مذکور از طریق رهیافت اطلاعات محور سببی (DBM) می باشد. روش مذکور یک روش استوکاستیک مدل سازی مبتنی بر تخمین برگشتی پارامترها توسط صافی کالمن در سیستم معادلات فضای حالت است که علاوه بر ارایه مدلی جهت تشریح رفتار حوضه در پاسخ به پالس های ورودی بارش، قادر به انعکاس تفسیری فیزیکی از نحوه تبدیل بارش به رواناب نیز می باشد. جنبه اخیر شاخص ترین ویژگی این روش مدل سازی است که آن را از سایر روش های مدل سازی جعبه سیاه متمایز می سازد. آزمون رهیافت مذکور بر اطلاعات مشاهداتی حوضه کارون علیا از زیر حوضه های اصلی رودخانه کارون بزرگ، آشکار کننده یک طبیعت موازی محتمل در روندیابی بارش ورودی بود. نهایتاً بر اساس روش مونت کارلو، نتایج حاصله تحت تحلیل حساسیت قرار گرفتند و میزان اعتماد پذیری آنها کمی شد.

واژه های کلیدی: مدل سازی اطلاعات محور سببی، فرآیند بارش، رواناب، تخمین برگشتی، مدل مخزن خطی، فرآیند جریان موازی.

تاریخ دریافت مقاله: ۸۶/۷/۲۵ تاریخ پذیرش: ۸۷/۲/۳۱

۱- دانشجوی دوره دکتری هیدرولوژی و منابع آب، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد علوم و تحقیقات njalalkamali@yahoo.com

۲- استاد هیدرولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، واحد علوم و تحقیقات

جلال کمالی، ن. مدل‌سازی اطلاعات محورسیبی فرآیند پویای بارش...

مقدمه و بررسی منابع

پیش‌بینی فرآیند بارش - رواناب در حدی است که علی‌رغم انبوه مطالعات صورت گرفته هنوز یک راه‌کار واحد مورد توافق همگان حاصل نشده و حصول به آن در آینده‌ای نزدیک نیز بسیار دور از انتظار است (۴).

نظر به وجود عدم اطمینان‌های ذاتی متناظر با این فرآیند، قطعاً پیش‌بینی دقیق رواناب غیرممکن بوده و نتایج کاربرد هر مدلی را صرف‌نظر از نوع مدل، حجم معادلات به کار رفته، دقت روش‌های محاسباتی و حتی دقت ورودی‌های اندازه‌گیری شده، باید با تردید و همراه با نامطمئنی نگریست (۶). بدون تردید سهولت توسعه و کاربرد مدل‌های قطعی دلیل اصلی مقبولیت آن‌ها نزد مهندسين می‌باشد. به‌علاوه پای‌بندی عمده رویکردهای مدل‌سازی به فلسفه قیاس (کل به جزء^۱) در تبیین ساختار علمی مدل‌ها را نیز باید از نقاط ضعف و عوامل بروز خطا به شمار آورد. در این فلسفه مدل‌سازی، ساختار در نظر گرفته شده برای مدل، ساختاری کامل و بی‌نقص فرض می‌شود به گونه‌ای که تصور می‌گردد تنها با افزودن خصوصیات سیستم به ساختار مذکور (مرحله واسنجی) پاسخ سیستم به شرایط مرزی و اولیه تأثیرگذار قابل دست‌یابی است. در مقابل در راه کار متکی بر قیاس (جزء به کل^۲) تلاش می‌گردد که فرضیات اولیه در مورد سیستم در حداقل ممکن نگه داشته شود و تعاملات حاکم بر سیستم صرفاً بر اساس مشاهدات ثبت شده استخراج گردند.

رویکرد این مطالعه به مسئله مدل‌سازی بارش - رواناب رویکردی متفاوت است. این رویکرد که

تحت عنوان روش مدل‌سازی اطلاعات محورسیبی^۱ شناخته می‌شود، بدون اتکا به ساختاری از پیش تعیین شده، خصوصیات خطی و غیرخطی رابطه بین دو متغیر ورودی و خروجی سیستم را استخراج می‌کند.

مواد و روش‌ها

آماده‌سازی اطلاعات

اطلاعات ثبت شده در حوضه کارون علیا، یکی از سه زیرحوضه اصلی رودخانه کارون بزرگ، در مطالعه حاضر مورد تحلیل قرار گرفته است. این حوضه به وسعت حدود ۱۰ هزار کیلومتر مربع به ارتفاعات زردکوه واقع در شمال و شمال‌غربی و نیز کوهستان‌های کم‌ارتفاع شرقی مشرف به حوضه آبریز مرکزی ایران محدود می‌شود. رودخانه کارون علیا در محل ایستگاه هیدرومتری ارمند واقع در هشتاد کیلومتری بالادست مرغک به رودخانه اصلی کارون وارد می‌گردد (۲).

از آن‌جا که تحلیل سیلاب‌های منفردی که حاصل نزول یک بارش حداکثر چندروزه هستند، به هیچ‌وجه همه جنبه‌های رفتاری مختلف سیستم حوضه‌ای را در پاسخ به سیگنال‌های بارش تحریک نمی‌کنند، به این لحاظ در این مطالعه یک دوره نوزده روزه متشکل از دو واقعه طوفان در اسفند هفتادوشش و فروردین هفتادوهفت انتخاب شد.

توزیع مکانی بارش بر اساس گزارش جامعی که توسط صدقی (۱۳۷۹) ارائه شده، استخراج گردید (۳). در مطالعه مذکور از اطلاعات یکصدوپنجاه ایستگاه باران‌سنجی در محدوده کل حوضه کارون و حوضه‌های مجاور بهره‌گیری شده بود.

1- Deductive
2- Inductive

نهایی تبدیل بارش به بارش مؤثر و سپس رواناب قابل استفاده می‌باشد.

در این تحقیق در ابتدا کم پارامترترین مدل تابع انتقال شناسایی گردید. روش کلی در انتخاب بهترین مرتبه مدل (TF)، آزمون ترکیب‌های مختلف از مراتب سه گانه و سپس انتخاب مناسب‌ترین ترکیب با اتکا به معیارهای نیکویی برازش است. معیارهای عددی مورد استفاده در این تحقیق عبارت بودند از ضریب تعیین شبیه‌سازی (R_t^2) و معیار اطلاعات یانگ^۱. ضریب تعیین مبین توانایی مدل در انطباق خروجی‌های محاسباتی و مشاهداتی مدل است، در حالی که معیار یانگ علاوه بر منعکس کردن توانایی مذکور، فراهم‌آورنده شاخصی جهت رسیدن به مدلی با حداقل تعداد پارامترهای ممکن می‌باشد. پارامترهای توابع انتقال نیز با استفاده از روش متغیر ابزاری پالایش شده^۲ تخمین زده شدند (۶). جدول (۱) حاوی بهترین مدل شناسایی شده از مرتبه یک می‌باشد.

جدول ۱- بهترین مدل (TF) از مرتبه اول

n	m	δ	YIC	R_t^2
۱	۱	۳	-۸/۴۶	۰/۷۱۲۲

نمودار (۲) توابع همبستگی^۳ و خودهمبستگی جزئی^۴ سری زمانی مانده‌های پاسخ شبیه‌سازی مدل مرتبه [۱ ۱ ۳] را نشان می‌دهد.

توزیع زمانی معرف بارش حوضه نیز بر اساس روش عکس مربع فاصله تخمین زده شد (۱۰). نمودار (۱) سری‌های زمانی بارش و رواناب حوضه را در دوره تاریخی تحلیل نشان می‌دهد.

شناسایی و تخمین مدل

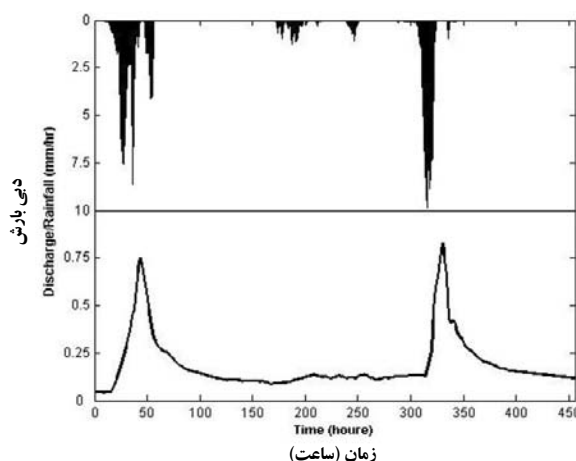
شناسایی مدل اولیه تابع انتقال

رویکرد (DBM) مبتنی بر فلسفه استنتاج جزء به کل و با نگه داشتن فرضیات اولیه در حداقل سطح ممکنه، کم پارامترترین ساختار مدل از نوع مفهومی را متکی بر تحلیل اطلاعات ثبت شده ارایه می‌نماید. در این روش هیچ فرض اولیه‌ای برای ساختار مدل در نظر گرفته نمی‌شود، جز آن که از توابع عمومی (انتقال خطی) با یک ورودی و یک خروجی^۱ برای نسبت دادن بارش به رواناب بهره‌گیری می‌شود. مرتبه هر تابع انتقال توسط سه گانه $[m, n, \delta]$ شناخته می‌شود که δ زمان تأخیر ورودی نسبت به خروجی و m و n درجه چندجمله‌ای‌های تأخیرانداز است.

تحلیل‌های ریاضی روش (DBM)، بر مبنای بهره‌گیری از قدرت روش‌های برگشتی صافی‌کردن^۲ نظیر صافی کالمن^۳ استوار است که در آن به جای تخمین ایستای پارامترها در طول بازه زمانی مشاهداتی، به پارامترهای مدل اجازه تغییر در زمان داده می‌شود. نحوه تغییرات زمانی پارامترها و نیز تغییرات آن‌ها در مقابل تغییرات سایر متغیرهای حالت سیستم^۴ علاوه بر این که آشکارکننده خصوصیات خطی یا غیرخطی رابطه متغیرهای ورودی و خروجی سیستم است، در استخراج رابطه

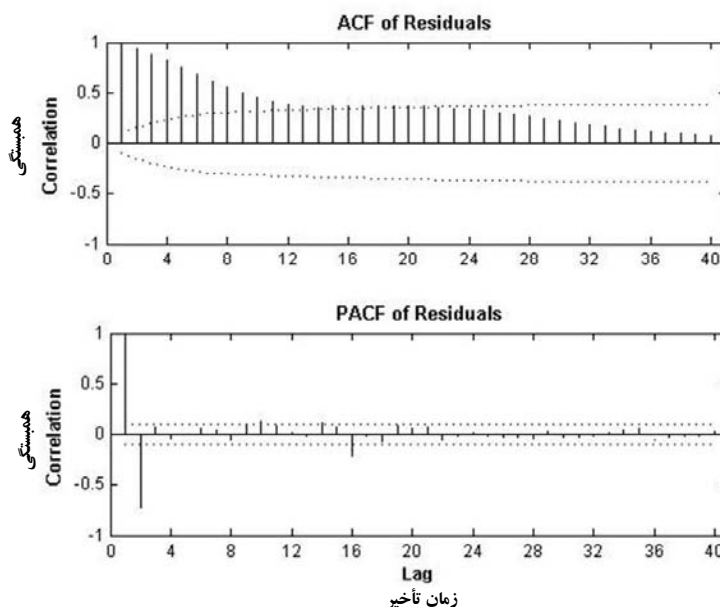
1- Young Information Criteria (YIC)
2- Simplified Refined Instrumental Variable (SRIV)
3- Auto Correlation Function (ACF)
4- Partial Auto Correlation Function (PACF)

1- Single Input Single Output (SISO)
2- Recursive Filtering Method
3- Kalman Filtering
4- State Variable

نمودار ۱- سری‌های زمانی بارش - رواناب - حوضه کارون علیا،

۲۶ اسفند ۱۳۷۶ الی ۱۵ فروردین ۱۳۷۷

نمودار ۲- الف: تابع خودهمبستگی مانده‌ها - ب: تابع خود همبستگی جزئی مانده‌ها

با اعمال الگوریتم تخمین (FIS) جهت تخمین وابسته به زمان پارامترهای مدل (TF)، مقادیر نسبت واریانس اغتشاش^۱ در آخرین تنظیم برابر [۰/۱۸۵۸، ۳۰-۳/۹۸۵] به دست آمد. نسبت واریانس اغتشاش پارامترها که شاخصی از تغییرات زمانی پارامترها است با یکدیگر قابل مقایسه نبوده و حاکی از تغییرات شدید پارامتر $b_{0,t}$ نسبت به پارامتر $a_{1,t}$

مشاهده خود همبستگی‌های معنی‌دار مانده‌ها حاکی از وجود ساختارهای شناسایی نشده در قالب مدل خطی اولیه است. در این مطالعه جهت ردیابی تغییرات زمانی پارامترهای مدل از الگوی گام‌برداری تصادفی جمع بسته^۱ بهره‌گیری شد.

تخمین پارامترهای متغیر زمانی و استخراج

صافی تبدیل بارش

1- Noise Variance Ratio (NVR)

1- Integrated Random Walk (IRW)

بهره‌گیری از یک رابطه‌نمایی علاوه بر این که با فیزیک مسئله انطباق دارد، در تعدادی از مطالعات دیگر نیز منجر به نتایج بسیار خوبی شده است (۵).
بهینه‌سازی هم زمان روابط (۱) و (۲) جهت رسیدن به حداقل مربعات خطا، ضرایب نهایی α و β را نتیجه خواهد داد.

$$\alpha = \sum y_t / \sum y_t^B . r_t \quad (2)$$

رابطه (۲) برای برقراری توازن جرمی سیستم اعمال شده است. این رابطه به معنای تساوی حجم رواناب رودخانه‌ای و حجم بارش مؤثر در طول بازه زمانی مشاهداتی است. اگرچه اثرات ذوب برف انباشته شده در حوضه در این فرض دیده نشده است، اما به هر حال اعمال فرض مذکور جهت برقراری نوعی بیلان ورودی/خروجی سیستم حوضه‌ای الزامی است. به این ترتیب سری زمانی جدیدی به صورت رابطه (۳) استخراج خواهد شد.

$$u_{t-\delta} = \alpha . y_t^B . r_{t-\delta} \quad (3)$$

که در آن r_t سری زمانی بارش کل است. u_t سری زمانی صافی‌شده بارش کل است که آن را سری زمانی بارش مؤثر می‌نامیم. در این مطالعه رابطه فوق تخمینی از رابطه غیرخطی تبدیل بارش به رواناب انگاشته شده است. شکل (۵) سری زمانی بارش مؤثر را در مقابل بارش مشاهداتی نشان می‌دهد.

بهینه‌سازی نهایی

با استخراج بخشی از رابطه غیرخطی فرآیند بارش - رواناب در این مرحله بهترین تابع انتقال رواناب در مقابل بارش مؤثر شناسایی گردید. مجدداً با آزمون مراتب مختلف از سه‌گانه‌های $[n, m, \delta]$ ، بهترین مدل از مرتبه $[6 \ 2 \ 2]$ با معیارهای نیکویی برازش $R_t^2 = 0/92$ و $YIC = -9/05$ به دست آمد.

است. وجود تغییرات شدید زمانی در پارامتر $b_{0,t}$ دلالت بر وجود رابطه غیرخطی بین ورودی‌ها و خروجی‌های مدل دارد. شکل (۳) - الف تغییرات زمانی پارامتر $b_{0,t}$ را با ثابت فرض کردن $a_{1,t}$ نشان می‌دهد.

نمودار (۳) - ب خطای استاندارد تخمین در هر گام زمانی را در مقابل بارش مشاهداتی نشان می‌دهد. ملاحظه می‌گردد که بیشترین اطمینان نسبت به تخمین پارامتر $b_{0,t}$ متناظر با گام‌های زمانی است که سیگنال‌های بارش به سیستم اعمال شده است، یعنی جایی که بیشترین اطلاعات برای تخمین $b_{0,t}$ موجود بوده است.

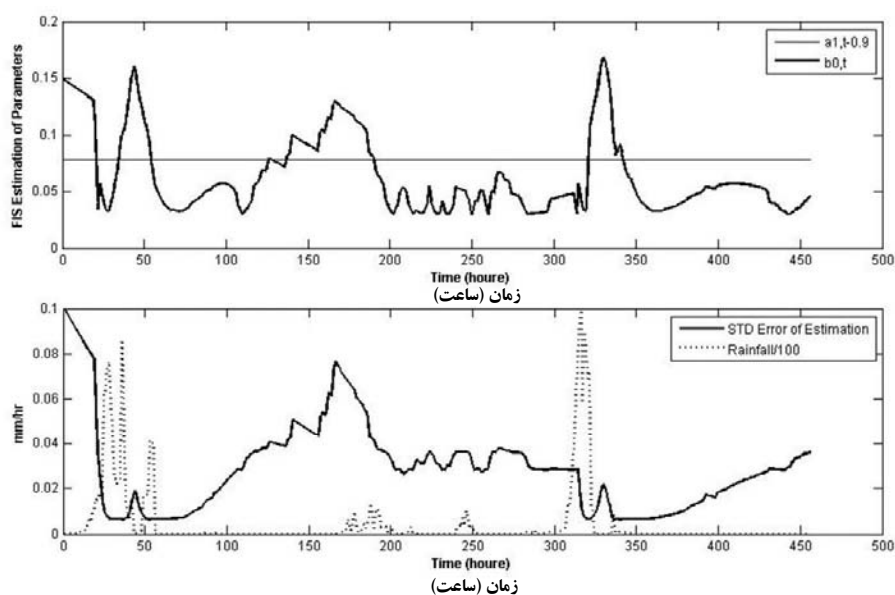
به این ترتیب نظر به تغییرات زمانی شدید $b_{0,t}$ ، این پارامتر عامل غیرخطی‌کننده رابطه بارش - رواناب است. به این ترتیب به نظر می‌رسد که بتوان رابطه تبدیل بارش کل به بارش مؤثر را از تغییرات زمانی $b_{0,t}$ استخراج نمود.

ذخیره رطوبتی خاک در حوضه مهم‌ترین عامل در تبدیل بارش کل به رواناب می‌باشد. بهترین عامل قابل اندازه‌گیری که مستقیماً منعکس‌کننده شرایط رطوبتی حوضه می‌باشد، رواناب مشاهداتی است.

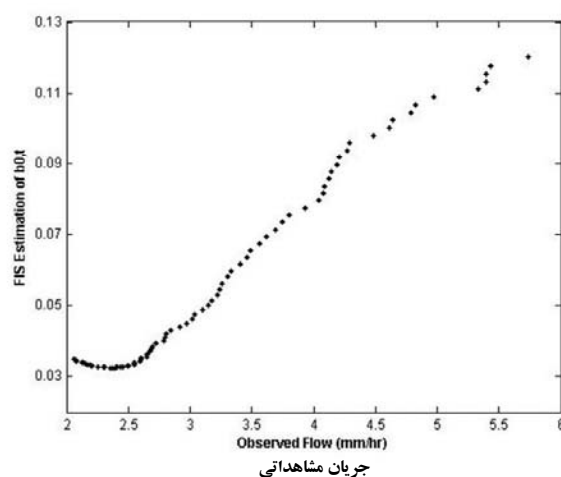
نمودار (۴)، تغییرات پارامتر $b_{0,t}$ را در مقابل رواناب مشاهداتی نشان می‌دهد. وجود رابطه‌ای بین دو پارامتر مذکور و جریان مشاهداتی، کاملاً آشکار است. این شکل بر اساس تخمین‌های $b_{0,t}$ با بالاترین اعتمادپذیری ترسیم شده است.

بازسازی رابطه فوق توسط یک رابطه‌نمایی، (معادله ۱) انجام شد.

$$b_t = \alpha . y_t^B + \xi_t \quad (1)$$

نمودار ۳- الف: تخمین تغییرات زمانی پارامتر $b_{0,t}$: ب: خطای استاندارد تخمین $b_{0,t}$ در مقابل بارش مشاهده‌ای

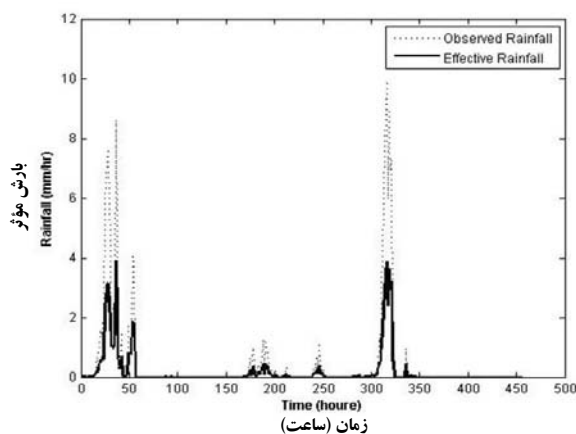
نمودار ۴- تغییرات پارامتر $b_{0,t}$ در مقابل جریان مشاهده‌ای

صحت‌سنجی مدل

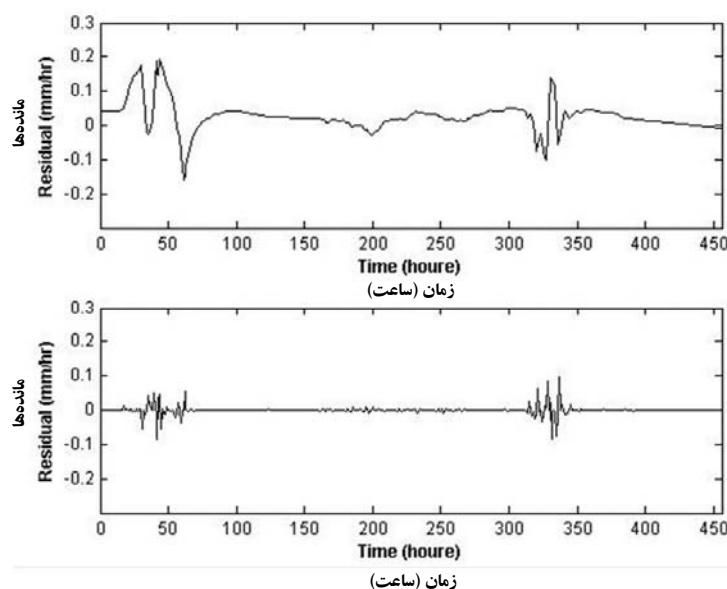
اگر سری زمانی مانده‌های یک مدل اغتشاش خالص باشند، می‌توان ادعا نمود که شناسایی سیستم به طور کامل صورت پذیرفته است. در صورتی که مانده‌های مدل دارای همبستگی سریال باشند هر کدام از دو مدل سیستم (بخش قطعی) یا مدل اغتشاش (بخش احتمالی) ممکن است نادرست یا ناکامل باشند. اما وجود همبستگی در عرض مانده‌ها با ورودی‌های مدل، مشخصاً به دلیل عدم کفایت مدل

بنابراین ۹۲ درصد از اطلاعات جریان توسط مدل تشریح گردید. معیارهای مذکور حاکی از برازش نسبتاً خوب مدل بر سری اطلاعات مشاهده‌ای می‌باشد.

نمودار (۶) مانده‌های مدل رگرسیون (استفاده از سری زمانی بارش مؤثر و جریان مشاهده‌ای گام‌های زمانی قبل) و مدل شبیه‌سازی (استفاده تنها از سری زمانی بارش مؤثر) را ارایه می‌کند.

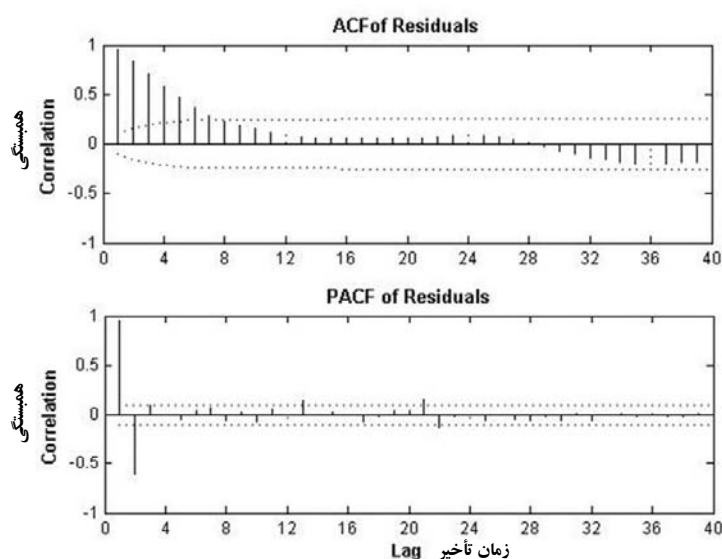
نمودار ۵- سری‌های زمانی بارش مشاهداتی و بارش مؤثر معرف حوضه

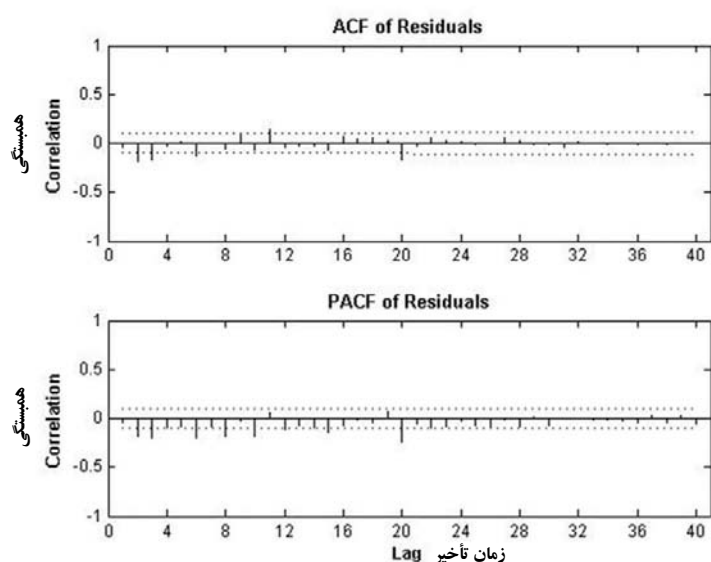
نمودار ۶- الف: مانده‌های پاسخ شبیه‌سازی ب: مانده‌های پاسخ رگراسیون

فرآیند بوده است. شکی نیست که فرآیند پیچیده‌ی مذکور تنها توسط یک رابطه از این نوع قابل توصیف نیست و برای توصیف کامل آن در نظرگیری سایر متغیرهای دست‌اندرکار که غالباً اندازه‌گیری مطمئنی از آن‌ها در دست نیست، نیاز است. از طرفی بررسی خصوصیات مانده‌های پاسخ رگراسیون مدل دلالت بر خالص بودن این اغتشاشات دارد و این نشان‌دهنده توانایی مدل در ارائه پیش‌دیدهای یک گام به جلو می‌باشد.

سیستم است. نمودارهای (۷ و ۸) خصوصیات خودهم‌بستگی و خود همبستگی جزئی پاسخ‌های شبیه‌سازی و رگراسیون مدل را نشان می‌دهند. علی‌رغم آن که وجود خود همبستگی در سری زمانی مانده‌های پاسخ شبیه‌سازی آشکار است، اما مقایسه این نمودار با نمودار (۲) حاکی از حذف بخش نسبتاً قابل توجهی از ساختار مذکور است. به عبارت دیگر رابطه‌نمایی ارائه شده جهت بازسازی صافی تبدیل بارش به بارش مؤثر قادر به تشریح بخشی از این

نمودار ۷- خصوصیات مانده‌های پاسخ شبیه‌سازی
الف: تابع خود همبستگی ب: تابع خود همبستگی جزئی

نمودار ۸- خصوصیات مانده‌های پاسخ رگرسیون
الف: تابع خود همبستگی ب: تابع خود همبستگی جزئی

ارضاءکننده می‌باشد، اما فرآیند مدل‌سازی از نقطه‌نظر استراتژی (DBM) در این مرحله تکمیل نیست. این استراتژی تنها در صورتی نتایج مدل‌سازی را معتبر می‌شناسد که بتوان مدل حاصله را با استفاده از دانش هیدرولوژی تفسیر نمود.

مدل تابع انتقال نهایی، قابل تجزیه به دو مدل تابع انتقال از مرتبه اول که به‌طور موازی با یکدیگر ارتباط دارند، می‌باشد. با انطباق تابع انتقال مرتبه اول با

شکل (۹) نیز همبستگی در عرض مانده‌ها را با ورودی مدل نشان می‌دهد. در حالی که پاسخ رگرسیون دلالت بر کفایت آماری مدل دارد، پاسخ شبیه‌سازی کمی ناکافی ارزیابی می‌گردد.

تفسیر فیزیکی مدل

اگرچه توانایی مدل نهایی در توصیف اطلاعات مشاهداتی خصوصاً در پیش‌دیدهای یک گام به جلو

تحلیل حساسیت مدل

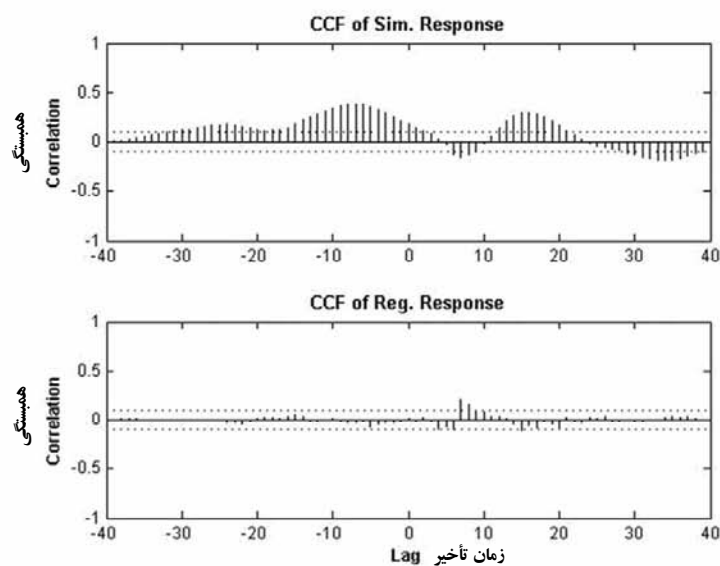
در این مطالعه، شبیه‌سازی مونت‌کارلو^۱ برای ارزیابی حساسیت مدل بارش - رواناب استخراج شده نسبت به عدم اطمینان در تخمین آماری پارامترها به کار گرفته شده است. این روش مبتنی است بر اجرای مکرر مدل توسط مجموعه‌ای از پارامترها که در هر اجرا به‌طور تصادفی از تابع احتمال متناظرشان انتخاب می‌شوند.

نتایجی از شبیه‌سازی که ارضاکنده یک معیار نیکویی برازش از پیش تعیین شده باشند، حفظ شده و بقیه مردود تلقی می‌گردند.

در این مطالعه برای حفظ همبستگی مذکور و نیز در نظرگرفتن طبیعت تصادفی بودن پارامترها (عمدتاً به دلیل عدم اطمینان ورودی مدل و سایر اغتشاشات نظیر اغتشاش فرآیند و مقادیر اندازه‌گیری شده) توزیع احتمال حاکم بر پارامترها توزیع نرمال چندمتغیره فرض گردید. نمودارهای (۱۲ و ۱۳) حاصل چندین صدهزار مرتبه اجرای مدل هستند که از آن میان ده‌هزار اجرا، ارضاکنده تشخیص داده شد. نمودار (۱۲) بر تحلیل حساسیت متوسط زمان نگه‌داشت هر یک از مخازن تشکیل‌دهنده مسیرهای تند و کند متمرکز است. بررسی هیستوگرام‌های حاصل جالب توجه است. هیستوگرام مسیر تند، متقارن به دست آمده است. درحالی‌که هیستوگرام نظیر مسیر کند، چولگی به سمت مقادیر بزرگ را نشان می‌دهد. بروز خاصیت مذکور دور از انتظار نیست، زیرا پاسخ فرآیند کند به بارش بسیار بطئی است. لذا محتوای اطلاعات مشاهداتی برای شناسایی خصوصیات این فرایند کافی نبوده و عدم اطمینان متناظر با آن بیشتر است.

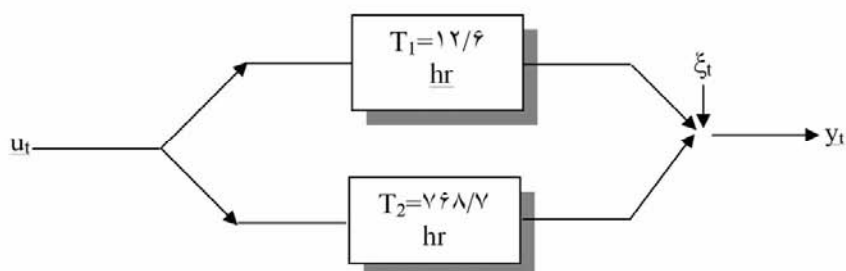
عنصر مخزن خطی می‌توان تصور نمود که بارش مؤثر از طریق دو مخزن خطی موازی روندیابی می‌شود (نمودار ۱۰). هر یک از مخازن مذکور خصوصیت خاص خود را در شکل‌دهی توزیع زمانی رواناب ناشی از بارش مؤثر وارد به آن، ارایه می‌کند. به این لحاظ هر مخزن، تشکیل یک مسیر جریان^۱ را می‌دهد که تشخیص این مسیرها بر اساس پارامتر میانگین زمان نگه‌داشت مخزن^۲ انجام می‌شود.

یکی از این مسیرها، مسیر سریع با میانگین زمان نگه‌داشت مخزن برابر ۱۲/۶ ساعت، توصیفی از بخش طغیان‌کننده هیدروگراف سیلاب تحت اثر اعمال سیگنال‌های بارش مؤثر را ارایه می‌دهد. در حالی که مسیر دیگر، مسیر کند با میانگین زمان نگه‌داشت مخزن برابر ۷۶۸/۷ ساعت، فراهم‌کننده توصیفی از بخش فروکش‌کننده جریان سیلاب در بازه‌های زمانی بین بارش‌ها است. نمودار (۱۱) هیدروگراف مسیرهای جریان را به تفکیک نشان می‌دهد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود مسیر کند جریان نیز در بازه‌های زمانی بارش عکس‌العمل نشان می‌دهد که آن را می‌توان به افزایش ذخیره رطوبتی حوضه و یا احتمالاً تحریک و جابه‌جایی آب ذخیره شده قبلی در حوضه نسبت داد که با توجه به ثابت زمانی بزرگ آن، فروکش جریانی که توسط مسیر فوق‌الذکر کنترل می‌گردد، بسیار بطئی است. بررسی حجم بارش مؤثر روندیابی شده از هر مسیر نشان‌دهنده‌ی این است که ۴۲/۹٪ از آن توسط مسیر سریع و ۵۷/۱٪ از آن توسط مسیر کند روندیابی می‌گردد.

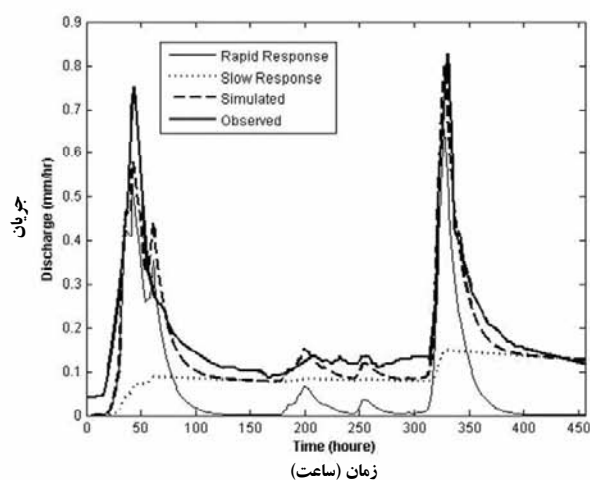

نمودار ۹- همبستگی در عرض مانده‌ها

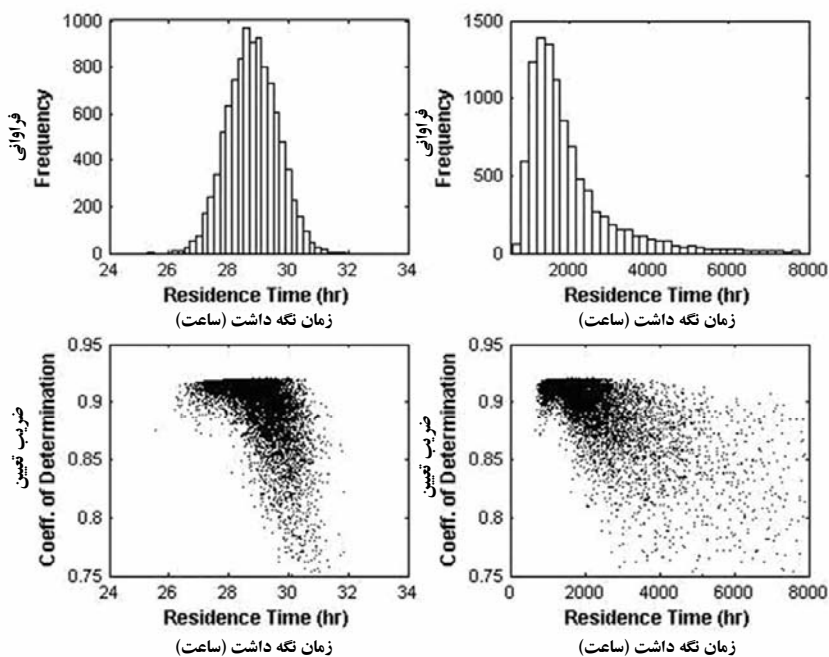
ب: پاسخ رگراسیون الف: پاسخ شبیه‌سازی

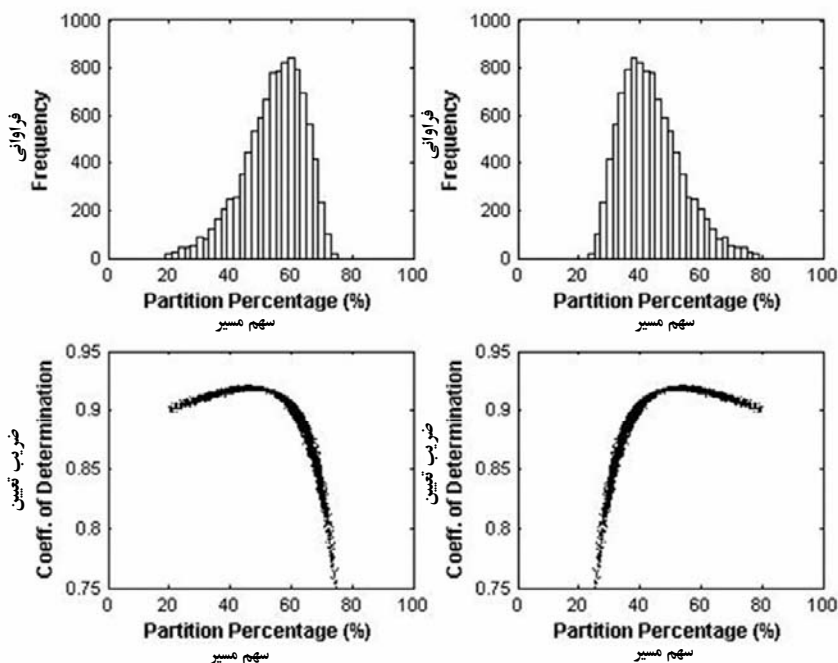
نمودار ۱۰- روندیابی بارش مؤثر از طریق مسیرهای موازی

نمودار ۱۱- هیدروگراف‌های شبیه‌سازی شده، مشاهداتی و مسیرهای جریان تند و کند

نمودار ۱۲- الف: فراوانی زمان نگاهداشت مخزن مسير کند
 ب: فراوانی زمان نگاهداشت مخزن مسير تند
 ج: زمان نگاهداشت مخزن مسير کند و ضريب تعيين
 د: زمان نگاهداشت مخزن مسير تند و ضريب تعيين

نمودار ۱۳- الف: فراوانی درصد حجم عبوری جریان از مسير تند
 ب: فراوانی درصد حجم عبوری جریان از مسير کند
 ج: حجم عبوری از مخزن مسير تند و ضريب تعيين مدل
 د: حجم عبوری از مخزن مسير کند و ضريب تعيين مدل

در نمودار (۱۳) تحلیل حساسیت درصد جریان عبوری از هر فرآیند منعکس شده است. ملاحظه می‌گردد که در ارتباط با مسیر تند، بیشترین فراوانی نظیر درصد عبور ۳۵ الی ۴۵ درصد بوده و در ارتباط با مسیر کند بیشترین فراوانی نظیر درصد عبور ۵۵ الی ۶۵ درصد می‌باشد. در صورتی که بتوان عمده عملکرد مسیر کند را به جریان‌های پایه و آب ذخیره‌شده در حوضه قبل از واقعه طوفان نسبت داد، مطلب مذکور نتیجه‌ای است که در تقابل با روش‌های رایج جداسازی جریان پایه از رواناب سطحی ارزیابی می‌گردد.

نتایج و بحث

در این مطالعه مدل‌سازی فرآیند بارش - رواناب زیرحوضه کارون علیا از حوضه کارون بزرگ مورد بررسی قرار گرفت. به علت وجود عدم اطمینان‌های ذاتی متناظر با فرآیند تحت بررسی، مدل‌های قطعی در این محدوده ناکافی به نظر می‌رسند. بنابراین، کمی نمودن عدم اطمینان‌های مذکور و سپس بهره‌گیری از آن‌ها در رویه‌های تحلیل حساسیت، یکی از مزایای رهیافت‌های استوکاستیک به‌شمار می‌آید. در این تحقیق از راه کار مدل‌سازی (DBM) استفاده شد. استراتژی (DBM) راه کاری قدرتمند برای شناسایی ساختار و تخمین مدل‌های دینامیک با حداقل تعداد ممکن از پارامترها را ارائه می‌کند.

بدون تردید عوامل مختلفی نظیر شرایط اولیه، شرایط مرزی، خصوصیات پوششی و ویژگی‌های زیر سطحی حوضه در ساخت و شکل‌دهی رفتار و واکنش حوضه به بارش دست‌اندر کارند و با استناد تنها به بارش نازل شده آن هم به گونه‌ای نامطمئن و در غیاب سایر متغیرها تنها می‌توان انتظار شناسایی

شمایی از سیستم تحت بررسی را داشت. جهت پرهیز از خطای ناشی از فرض جداسازی رواناب به جریان پایه و رواناب مستقیم و نیز خطای جداسازی بارش مازاد از بارش کل براساس روش‌هایی که دلیلی بر صحت آن‌ها در پهنه عظیم حوضه تحت بررسی وجود ندارد، بارش کل در مقابل رواناب کل مدل‌سازی شد. تحلیل وابسته به زمان پارامترها دلالت بر وجود رابطه‌ای غیرخطی بین بارش و رواناب داشت. متأسفانه حجم اطلاعات مشاهداتی وقایع بارش - رواناب در مقیاس ساعتی در حدی اندک است که با استفاده از آن تنها شناسایی و تخمین پارامترهای مدل آن هم در حداقل سطح قابل قبول امکان‌پذیر گردید. لذا در این مطالعه صحت‌سنجی کفایت آماری مدل استخراج شده همراه با شبیه‌سازی مونت‌کارلو جهت ارزیابی مدل ارائه گردید. به علاوه با همه اهمیت توانایی مدل در بازسازی اطلاعات مشاهداتی به‌نظر می‌رسد که این توانایی شرط کافی در پذیرش مدل نیست. در حقیقت جهت اتکاء به نتایج مدل‌های وقایع طبیعی نیاز به انتساب پارامترهای مدل به خصوصیات سیستم طبیعی احساس می‌گردد. تمایز استراتژی (DBM) با مدل‌های جعبه سیاه در همین نکته است.

علی‌رغم مطالعات متعددی که در ارتباط با مدل‌سازی بارش - رواناب در ایران و خصوصاً حوضه کارون صورت گرفته است، اما تاکنون هیچ یک از محققین از رهیافت ارائه شده در این مطالعه جهت مدل‌سازی بهره نبرده‌اند. در حقیقت در مطالعات خارج از کشور نیز استفاده از چنین روش‌هایی بسیار محدود گزارش شده است و عمده مطالعات نظیر متعلق است به یانگ و همکاران ایشان از دانشگاه لنکستر انگلستان (۶). این رهیافت اگر چه

در نظر گرفته نشده‌اند زیرا استفاده از اطلاعات بارش مشاهداتی به‌عنوان تنها ورودی مدل توانایی تولید ساختاری با اغتشاش خالص را نخواهد داشت (۵).

نتیجه‌گیری کلی

با توجه به قدرت و در عین حال سادگی ساختار مدل ارائه شده در این مقاله، رهیافت حاضر بستر بسیار مناسبی را برای توسعه سیستم‌های هشدار سیلاب فراهم می‌آورد و استفاده از آن برای توسعه بخش نرم‌افزاری این سیستم‌ها پیشنهاد می‌شود. در عین حال رهیافت حاضر هنوز در مرحله ابتدایی توسعه قرار دارد و نیاز به مطالعات تکمیلی زیادی برای حذف برخی خصوصیات نامطلوب نتایج احساس می‌گردد. از جمله به‌نظر می‌رسد که می‌توان تابع‌نمایی ساده ارتباط بارش مؤثر و رواناب را با تابع کامل‌تری جایگزین کرد و در مطالعات بعدی امکان استفاده از سایر پارامترهای تأثیرگذار در فرایند نظیر ذخیره رطوبتی حوضه را بررسی نمود.

در محاسبات کمی پیچیده است اما حاصل آن استخراج و شناسایی ساختاری نسبتاً ساده برای روندیابی جریان رواناب در حوضه است. غالباً ساختارهای حاصل از این روش در مقایسه با ساختارهایی که مدل‌های جعبه سیاه ارائه می‌کنند بسیار ساده‌تر است و از پارامترهای کمتری بهره می‌برد. مطالعه حاضر منجر به شناسایی مسیرهای موازی در سیستم حوضه‌ای گردید که هر یک از این مسیرها خصوصیات یک نوع پاسخ حوضه به بارش مؤثر را نشان می‌دهد. مسیرهای مذکور دارای تفسیر هیدرولوژیکی هستند و این نقطه تمایز این رهیافت مدل‌سازی با رهیافت مدل‌سازی جعبه سیاه است که در آن معادلات واسنجی شده هیچ نسبتی با فیزیک مسئله ندارند. اگر چه بررسی آماری مانده‌های مدل حاکی از عدم کفایت برخی خواص آماری آن‌ها می‌باشد، اما بخش بزرگی از این عدم کفایت به عقیده مؤلف و نیز سایر محققین (۴) در کلیه مدل‌های بارش- رواناب ملاحظه می‌گردد که به علت کاستی در تعریف رابطه غیر خطی بارش مؤثر و نیز سایر متغیرهای تأثیرگذار بر فرایند است که در مدل‌سازی

منابع

- ۱- جلال کمالی، ن. ۱۳۸۴. بررسی و بازنگری در شیوه استفاده از اطلاعات منطقه‌ای و ویژگی‌های زمانی و مکانی بارش و تلفات در شبیه‌سازی جریان به کمک مدل‌های بارش - رواناب در حوضه آبریز کارون. رساله دکتری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران. ۱۴۰ صفحه.
- ۲- صدقی، ح. ۱۳۷۱. ارزیابی و برآورد ابعاد حداکثر بارش و سیلاب متحمل حوضه آبریز کارون در پل‌شالو به عنوان معیار طراحی سد کارون ۳. شرکت توسعه منابع آب و نیروی ایران، تهران، ۲۰۰ صفحه.
- ۳- صدقی، ح. ۱۳۷۹. پروژه به‌روزرسانی و بررسی گزارشات مطالعات هیدرولوژی سیلاب گتوند - گزارش نهایی. شرکت خدمات مهندسی برق مشانیر، تهران، ۱۶۵ صفحه.
4. Beven, K. J. 2001. Rainfall-runoff modelling: the primer. Chichester: J. Willey. 360.
5. Young, P.C. 2002a. Advances in real-time flood forecasting. CRES report number TR/176, Lancaster University Press, UK.

6. Young, P.C . and K. J. Beven. 1994. Data based mechanistic modeling and rainfall – flow non-linearity. *Environmetrics*. 5: 335-363.
7. Young, P.C., C. J. Taylor, W. Tych, D.J. Pedregal, and P.G. McKenna. 2004. *The Captain Toolbox*. Center for research on environmental systems and statistics, Lancaster university. U.K.